

หัวใจไร้ความกลัว

“บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลาย หายเหนื่อยเป็นสุข”

“เรามาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิตและได้อย่างครบบริบูรณ์”

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

ในสภาพเศรษฐกิจที่น่าลำบากและเหน็ดเหนื่อย ทุกคนกำลังมองหาหนทางเพื่อจะอยู่รอด สิ่งที่ยั่งยืนไม่ใช่สถานการณ์แต่คือความกลัวสถานการณ์

คนเรามีวิธีรับมือกับปัญหาชีวิตแตกต่างกันไป คนสองคนอาจมีปัญหาในเรื่องเดียวกัน แต่วิธีการที่แต่ละคนจัดการหรือมองปัญหาจะเป็นตัวเปลี่ยนแปลงสถานการณ์หรือปัญหานั้นไปในทางที่ดีขึ้น หรือเลวลงตามที่เขาหวาดหวั่นใจไว้ คนที่มีกำลังก็เผชิญกับสถานการณ์ด้วยความมั่นใจ คนที่ขาดกำลังก็กลัวสถานการณ์ว่าจะทำร้ายชีวิตเราได้

ความกลัวเป็นความทรมานอย่างหนึ่งของชีวิต ใครที่กลัวผีจะเข้าใจได้ดี ยังมีความกลัวอีกมากมายหลายด้านที่ดูไม่เด่นชัดนัก แต่ซ่อนอยู่ลึก ๆ ในหัวใจมนุษย์ เช่นการกลัวว่าจะสูญเสียคนที่รัก กลัวสูญเสียสุขภาพที่ดีไป กลัวการสูญเสียทรัพย์สิน กลัวลำบาก กลัวไม่มีกิน หรือแม้แต่กลัวตาย

ความกลัวจำกัดอิสรภาพของมนุษย์ คนที่กลัวผีจะนอนหรือไปในที่ที่ไม่คุ้นเคยก็ลำบาก คนที่กลัวความล้มเหลวก็จะวิตกกังวลและอาจทำให้การตัดสินใจผิดพลาดได้ง่าย คนที่กลัวไม่มีจะกินก็อยู่อย่างคอยมองหาที่พึ่งพาฝากความหวังอยู่เสมอ บางคนกลัวครอบครัวแตกแยกก็ต้องคอยระหวาดระแวงหาความสงบสุขใจไม่ได้

ไม่ว่าเราจะกลัวในเรื่องใด เราควรจัดการกับสิ่งเหล่านั้น เพราะสิ่งที่เรากลัวนั้นจะเกิดขึ้นกับเราเสมอ ดังนั้นหากเราปล่อยให้ความกลัวกัดกินหรือทรมานชีวิตเราไปเรื่อย ๆ ชีวิตเราจะเป็นดังที่เรากลัว

ทำไมมนุษย์จึงกลัว ทำไมเราจึงหวาดหวั่นใจอยู่เสมอว่าสิ่งเลวร้ายกำลังจะเกิดขึ้นกับเรา ทำไมเราไม่คอยคาดหวังว่าจะมีสิ่งดี ๆ เกิดขึ้นกับเราบ้าง ยกตัวอย่างเช่น หากมีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้นกลางดึก สิ่งแรกที่เรามักจะคิดก็คือสงสัยจะมีเหตุร้าย คาดว่าต้องเป็นเรื่องไม่ดี แม้วามนุษย์พยายามจะหวัง

ให้สิ่งดี ๆ เกิดขึ้นกับชีวิต แต่เขาก็เชื่อและคาดอยู่เสมอว่าจะมีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้น แม้ว่าไม่ต้องการให้มันเกิดก็ตาม

เราหวังให้สิ่งดีเกิด แต่ลึกในใจเรากลับคาดหวังว่าจะเจอแต่สิ่งเลวร้าย

เพราะมนุษย์ต้องรับผลในสิ่งที่ตัวเองทำ ไม่ช้าก็เร็ว ดีหรือชั่วก็ตาม เมื่อทำดีก็คิดว่าสิ่งดี ๆ จะเกิดแก่ตน และเมื่อทำชั่วก็จะคิดว่าชั่วควรจะเกิดแก่ตน สิ่งนี้อยู่ในจิตสำนึก และตามหลอนเป็นความกลัวในด้านต่าง ๆ

แต่ละคนมีวิธีหยุดการหลอกหลอนเช่นนี้ชั่วคราวด้วยการไปทำสิ่งดี ๆ ให้รู้สึกสบายใจไปวัน ๆ แต่มันก็เป็นเพียงเหมือนกินยาระงับปวด ที่ต้องกินอยู่ตลอดเวลาเพื่อระงับปวด แต่ไม่ได้จัดการกับโรคนั้นหรือปัญหานั้นอย่างถาวร ก็กินยาให้หายปวดหายกลัวกันไปตามโอกาส

ความจริงก็คือ ไม่มีใครสามารถทำดีเพื่อลบบาปที่ตนทำแล้วนั้นได้ ต่อให้ตั้งตั้งใจไปเราไม่ทำบาปใด ๆ อีกเลยจนเราจากโลกนี้ไป ความบาปที่เราเคยทำไปแล้วก็ไม่สามารถจะหายไปได้ เรายังต้องรับผลของมันอยู่นั่นเอง ไม่ช้าก็เร็ว ด้วยว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย ไม่มีใครสามารถทำดีเพื่อลบล้างชั่วได้ ทำดีก็เพื่อให้ได้ดี แต่ความบาปที่ทำได้ก็ต้องมีการชดเชย

นี่คือชะตาชีวิตมนุษย์ แต่ขอบพระคุณพระเจ้าพระผู้สร้างเรา พระองค์ทรงรักเรา พระองค์ไม่ปรารถนาให้มนุษย์ต้องตายไป หรือทนทุกข์ด้วยความกลัวตลอดชีวิตของเขา พระองค์จึงได้ประทานการอภัยบาปให้ พระองค์ลบล้างบาปที่เราได้ทำไปด้วยการให้พระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์มาบังเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกับเรา พระเยซูได้ยอมสละชีพของพระองค์เพื่อรับโทษแห่งความบาปของเราด้วยการถูกตรึงอย่างทุกทรมานที่กางเขน และไปนรกแทนเรา เพื่อความบาปจะได้รับการลงโทษ และเราจะได้ไม่ต้องทุกทรมานด้วยความกลัวการถูกลงโทษอีกต่อไป

เมื่อพระเยซูรับโทษบาปแทนเราสำเร็จแล้ว พระเจ้าได้ให้พระเยซูเป็นขึ้นจากความตาย และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ เพื่อผู้ที่เชื่อในข่าวดีนี้จะได้มีชีวิตใหม่ ชีวิตที่ไม่ต้องกลัวอีกต่อไปว่าสิ่งเลวร้ายจะเกิดขึ้นกับเรา เพราะพระเยซูได้รับสิ่งเลวร้ายนั้นไปหมดแล้วบนไม้กางเขน

นี่คืออิสรภาพแห่งชีวิต หัวใจที่ไร้ความกลัวและพร้อมจะเผชิญทุกสถานการณ์ในชีวิตอย่างมีชัย

สนใจศึกษาเพิ่มเติม www.godlovesmeministries.com